

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 132-136.

Θύρα

17 α.

Υπὸ Legrand περιγράφεται ἡδ' ἀνωτ. (ἀρ. 739) τὸ βιβλίον:

« Χρηστούθεια περιέχουσα καὶ διδάσκουσα τοὺς τρόπους, δι' ὧν ἀποιτῶνται
τὰ κακά καὶ ἔσται ἡ θη τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, μετὰ προσέγγισης
λόγων τινῶν, καὶ ἱστοριῶν, καὶ ὕμνων. Μεταφρασθεῖσα, καὶ στιχουργηθεῖσα παρὰ
Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου. Προσφωνηθεῖσα δὲ
τῇ ἑσφοχιστῇ καὶ ευχαριστοῦσά τῃ Κυρίῳ Πάντῃ Μακάριον, μαρτυροῦσα τῇ
νῦν βουλητῇ τοῦ βασιλέως τῆς Αὐτοκρατορίας πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἑγ.
καὶ ἡγεμονίᾳ ὑποθέσκει τῆς αὐτῆς Βασιλείας παρὰ τὰς αἰδέμενους. »

τάς ἰταλίας. καὶ ἵππεϊ ἐν τῇ τὰς τῆς Ἀγίας Ἀννης. ἀψο. ἑκτίη.
 σν, 1770. Παρὰ Δυμητρίω Θεοδοσίῳ τῷ ἐφ' Ἰωαννίνων. Con licentia de'
 Superiori, e privilegiis.

Σχ. 80^α, Σχ. κδ' + 440.

Ἐν σχ. 226-270: « Διήγησις φριτῆ καὶ πάνυ ὠφέλιμος πραγμάτων οὗτοῦ ἔδωξεν ὁ
 Πανάγαθος θεὸς διὰ ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν κατοικούντων
 ἐν τῇ νήσῳ Σαντορίνῃ. » [Ἐν τῶν 1144 Ἰσουλ. στιχ., ἀνακυμωσίνονται ἀπὸ τοῦ Legend οἱ
 πρῶτοι:]

Ἀπὸ συνήσεως χριστῶν εἰς χεῖρας τὰς χυλίας
 προσέτι καὶ πωτύνοντα ἐπὶ ἑξαιρέσις,
 δεκάτη καὶ τετάρτη δὲ μινὸς τοῦ γεννηθέντος,
 ἀνήμερα τῇ ἑστῇ σταυρῷ μας τὸ τυχεῖς
 γάββατο μίρα ἦτονε καὶ ὡς τὸς πέντε ὄρες,
 νὰ μάνη ἄρχιβε σεισμὸς ὁ πῶτρε μαν οἱ χῶρες.

